

erga amicum, neque erga alienum, & solum
item, & condiscipuli idem ius esse constat.

CAPUT X V.

CVM tres sint amicitia, quemadmo-
dum in principio dictum est, & in v-
naquaque alijs in æqualitate, alijs in excell-
entia sunt amici (similiter enim boni sient
amici, & melior peior: similiter etiam
incundi, & ob vtilitatem, vel æquales
in adiumentis exhibendis, vel differen-
tes) eos qui in æqualitate consistunt, &
amando & reliquis adæquat oportet:
eos vero qui sunt inæquales, reddere
quod proportione supererimentia re-
quiritur. Expostulationes autem & que-
relæ in ea amicitia fieri consueverunt,
qua ex vtilitate est, vel sola, vel maximè:
atque id non iniuria, qui enim ob virtutem
amici sunt, ad beneficia sibi mutuo
conferenda sunt prompti, quod virtutis &
amicitia proprium est. eorum vero qui in
hoc certant, expostulationes nulla, ne-
que pugnare esse possunt: quippe cum er-
ga eum qui amat & benefacit, indignatur
nemo, sed si gratus sit, benefaciendo
etiam ipse respondeat: quique be-
nefaciendo exuperat, cum consequatur
id quod cupit, accusare nullo modo a-
micum possit: nam uterque bonum appetit.
Neque in iis admodum qua ex volu-
ptate consistunt, contingere accusatio con-
fuerit, simul enim utrisque id sit, quod
cupiunt, si coniunctu mutuo oblectantur.
ridiculus enim videretur, qui non oble-
ctantem accusaret, cum liceat non simul
degeret. At ea est ex postulatrix amicitia
qua ex vtilitate contrahitur, nam cum
ob commodum proprium mutua con-
suetudine vtantur, pluris semper indi-
gent, minùsque se habere existimant,
quam conueniat: accusantque quod quantum
indigent, tantum etiam non conse-
quentur, cum digni sint: qui vero benefaci-
unt, tantum exhibere nequeunt, quantum
indigent illi qui accipiunt. Videtur
autem sicut ius est duplex, alterum non
scriptum, alterum legitimum: sic ami-
citia, qua ex vtilitate fit, moralis altera
esse, altera esse legitima. querelæ igitur
tunc præcipue oriuntur, cum non ex ea-
dem contractus sunt ac dissolutiones. Ac
legitima quidem in condicis consistit,
altera omnino vulgaris è manu in ma-
num: liberalior altera in tempus, ex pacto
tamen quid pro quo reddendum sit, in
qua manifestum quidem est & non ambi-
guum quod debetur: sed amica dilatio conceditur, vnde inter nonnullos ex his
indicia minimè sunt, sed acquiescendum putant, cum fide inter se contrarerint.

A φιλίηται τῷ φίλῳ περὶ τὸν φίλον, οὐδὲ περὶ τὸν ὄθνειον, καὶ τὸν ἀπόφευκον, καὶ τὸν συμφωνητικόν. Κεφαλή μου εἰ.

TΡΙΤΗΝ δὲ οὔσων φιλῶν, καθάπτει ἐπίκηρον τῷ φίλῳ, καὶ καθ' ἐπέστητα, τῷ μὴ, εἰσότητη φίλων ὕπωντας ἔτιδιν, καὶ τὸν ἀπόφευκον καὶ γόμολος ἀγαθού, γένονται φίλοι, καὶ ἀ-
μείνων χειρεγνές ὄμοιοι δὲ καὶ οὐδέτες, καὶ διὰ
τὸν ἀγέντον λογίζενται τοῖς ἀφελείαις καὶ
διαφέροντες τὸν ιστοις μὴ, καὶ τὴν ιστηται διὰ
τὸν φιλεῖν καὶ τοὺς λαπτοὺς λογίζεται. τὸν δὲ
αἴσιον, τῷ αἰδούρῳ τοῖς ἴσχροις λογίζεται
δύναμις, γένεται δὲ τὸν ἀγέντον φιλία ἡ μορφή,
μορφαῖς ἀλλόγας: οἱ δὲ γόμοι γόμοι δι' αἴσιον φί-
λοι ὄντες, διὰ δρῦν διηγήσοις περιποιοῦνται
τόν τοῦ αἴσιον φιλίας. περὶ τόν δὲ
αἴσιον φιλίαν εἰπεῖν εἰς τὸν γένεται
οὐδέρχονται, εἰ τὸν σωματικὸν χειρεγνές. γε-
λοῦσι δὲ τὸ φαινόντο καὶ ὄθνειον τῷ μὲ-
τέρποντι, ἔξιδον μὲν σωματικέσσειν. τὸ δὲ τὸ
χειρονομοντικόν ἐπί τοφελεῖσι διὰ τὸ
φίλον διηγήσοις, εἰς τὸ πλείονος δέονται, καὶ
ἔλαποι τοῦτον σύνονται τῷ περιστηκότε, καὶ
μέμφονται ὅπερ οὐχ δύστον δέονται, τοσούτων
τυγχανούσι, ἔξεισι δέονταις οἱ δὲ διὰ ποιουμέντες,
οὐ διώνταις ἐπαρκεῖν τοσούτα δύστον οἱ πο-
λευτες δέονται. θομεῖ δὲ, καθάπτει τὸ δίκαιον
διὰ διπλόν τὸ μὴ γόμον, ἀγύρων τὸ δὲ, καὶ τὸ
μονοκατόπτης καὶ τὸ ἀγέντον φιλίας, τὸ μὴ,
μηδικόν δὲ, νομικόν δὲ. γένεται οὐδὲ τὰ ὄθνειον
μετα μελάνθη, ὅπερ μὴ τῷ πλειντιον συ-
νεμέλεισι καὶ μεταμονται. ἔστι δὲ, οὐ νομικό
μὴ, οὐ δημότος, οὐ μὴ, πάμπται αγοραία, εἰς
χειρες εἰς χειρας δὲ, εἰς θεραπειατέρα εἰς
χειρονομοντικόν διηγήσοις δὲ, τὸ αὐτὸν πιάνον.
δηλον δὲ εἰς ταῦτη τὸ φειλίμα, καὶ αἴσιον
φιλεύοντο φιλούντων δὲ πλειστούς τοῦτον
διὰ περιστηκότες, τούτων οὐδὲ τοῖς δίκαιοις, διὰ διον-
τες δέ διενέστησαν τὸν καὶ πίστισμαδικάτας.